

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312213662
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312213662.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., Žilina, Hodžova 11, zastúpený Advokátska kancelária Antovszká s. r. o. so sídlom v Bratislave, Vlárská 32, proti žalovanej: H. G., nar. XX. XX. XXXX, naposledy bytom U., G. XXXX/X, t. č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Janou Vrečníkovou, Levice, Kalvínske nám. 7, o zaplatenie 108,92 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 28. októbra 2013 č. k. 9C/163/2013-66, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a vo výroku o náhrade trov konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 52,47 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 08. 06. 2010 do troch dní od právoplatnosti. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a rozhodol, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 52 ods. 1, § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka a mal za preukázané, že žalobca so žalovanou uzatvorili dňa 09. 06. 2008 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 7170913002. Na základe tejto zmluvy sa účastníci dohodli o zriadení účtu typu Rastový osobný účet. Podľa bodu I. odseku 4. zmluvy prečerpanie účtu nebolo povolené. Nakoľko žalovaná od 01. 05. 2009 prečerpala účet vo výške 52,47 eura, žalobca dňa 31. 05. 2010 od zmluvy odstúpil. Všeobecné obchodné podmienky W. sú neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy v zmysle čl. VII. bodu 3. V zmysle článku III. bodu 23. všeobecných obchodných podmienok má žalobca právo si účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku. Právny vzťah, ktorý medzi účastníkmi vznikol uzavretím zmluvy, je obchodnoprávnym vzťahom, avšak jednotlivé zmluvné dojednania nesmú byť v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a s ďalšími predpismi o ochrane spotrebiteľa.

V predmetnej veci sa žalovaná dostala do nepovoleného debetu, preto ju súd zaviazal na zaplatenie debetného zostatku. Z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa dostala do debetu od 01. 05. 2009 vo výške nepovoleného zostatku 52,47 eura. Žalobca tento stav žalovanej oznámil listom z 31. 05. 2010 a súčasne týmto listom odstúpil od zmluvy. Podľa výpisu z účtu ku dňu 08. 06. 2010 činil debetný zostatok síce už 75,79 eura a žalobca sa žalobou domáha zaplatenia tohto debetného zostatku, napriek výzve súdu však včas nešpecifikoval, z akých jednotlivých nárokov žalovaná pohľadávka pozostáva. Špecifikáciu zaslal žalobca až 15. 11. 2013, po rozhodnutí súdu vo veci samej, pritom bol poučený aj o tom, že súd môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 OSP. Sú preto pri rozhodovaní vychádzal len z preukázaných dôkazov a mal za preukázané, že odo dňa 01. 05. 2009 bol debetný zostatok 52,47 eura a žalobca od zmluvy odstúpil prípisom vyhotoveným 31. 05. 2010. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol, keďže žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalobca si v žalobe uplatnil aj sankčný úrok z omeškania vo výške 33,13 eura. Nakoľko však nie je zjavné, o aký úrok ide, v akej výške, z akej istiny bol vypočítaný a za ktoré obdobie a v akej výške je tento úrok, nepriznal súd ani 33,13 eura uplatnené ako sankčný úrok z omeškania. Ani v tejto časti neunesol žalobca dôkazné

bremeno. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 OSP, keďže obaja účastníci mali až na nepatrný rozdiel takmer rovnaký úspech, preto im súd nepriznal náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, odôvodniac ho tým, že súd 1. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 09. 06. 2008 zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej žalobca zriadil žalovanému rastový osobný účet. Nakoľko žalovaný porušil zmluvu a všeobecné obchodné podmienky a to tým, že účet dosiahol debetný zostatok, ktorý nadobudol charakter nepovoleného debetu v zmysle článku III. bodu 23 všeobecných obchodných podmienok, žalobca v súlade s článkom III. bodu 37 všeobecných obchodných podmienok listom zo dňa 31. 05. 2010 odstúpil od zmluvy a vyzval žalovaného na úhradu príslušného debetného zostatku v lehote do troch dní odo dňa doručenia odstúpenia, pričom dňom doručenia odstúpenia zanikli aj všetky zmluvy o poskytovaní produktov viažuce sa k zrušenému účtu a žalobca ukončil poskytovanie týchto služieb podľa príslušných zmlúv. Žalovaný však na výzvu žalobcu nereagoval a žalobcovi príslušný debetný zostatok neuhradil. Na základe tejto skutočnosti došlo dňa 08. 06. 2010 k vyrovnaniu nevyrovnanej výšky debetného zostatku žalovaného žalobcom, čo je vyjadrené vo výpise z účtu žalovaného pod položkou vyrovanie zostatku zatvoreného účtu. Ide o účtovné vyrovanie zo strany žalobcu. Žalobca sa preto v tomto konaní domáha zaplata sumy rovnajúcej sa nevyrovnanej výške debetného zostatku vo výške 75,79 eura, ktorá pozostáva z nedoplatku na poplatkoch, úrokoch, zmluvnej pokuty a sankčného úroku vo výške 33,13 eura. Sankčným poplatkom sa rozumie zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. neplnením ustanovenia zmluvy vrátane verejných obchodných podmienok zo strany klienta. Žalobca má preto nárok na 20% sankčný poplatok zo sumy 75,79 eura od 09. 06. 2010 do 30. 06. 2012 a 28% sankčný poplatok zo sumy 75,79 eura od 01. 07. 2012 do zaplata. Žalobca si príslušný sankčný úrok z omeškania v podanom návrhu uplatňoval z vyčíslenej istiny 75,79 eura, teda nevyrovnanej výšky debetného zostatku iba za obdobie odo dňa nasledujúceho po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku, t. j. od 09. 06. 2010 do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu. S poukazom na ustanovenie § 273 Obchodného zákonníka a jednotlivé ustanovenia všeobecných obchodných podmienok má žalobca za to, že došlo k platnému dojednaniu povinnosti platiť sankčný poplatok v prípade porušenia ustanovení zmluvy a všeobecných obchodných podmienok zo strany žalovaného. Navyše, tento spôsob dojednania sankčného poplatku je v súlade so zaužívanou praxou v bankovom sektore. Žalovaný podpisom zmluvy vyhlásil, že sa zaväzuje zmluvu, dodatok k zmluve a rovnako aj všeobecné obchodné podmienky dodržiavať a že je s nimi oboznámený. Žalobca má za to, že preukázal oprávnenosť svojho nároku voči žalovanému a s poukazom na uvedený skutkový stav a zákonné ustanovenia navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 29,29 eura s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, preto rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podaným návrhom sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu sumu 108,92 eura s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 75,79 eura od 09. 06. 2010 do zaplata a náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že žalobca uzatvoril 09. 06. 2008 so žalovaným Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb č. 7170923002. Žalobca poskytol žalovanému službu povolené prečerpanie na osobnom účte. Keďže žalovaný nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky, žalobca dňa 08. 06. 2010 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok a žalovanú vyzval na zaplata žalovanej sumy. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 52,47 eura s 9% úrokom z omeškania ročne od 08. 06. 2010 do zaplata a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V dôsledku odvolania podaného žalobcom je predmetom preskúmania odvolacím súdom zamietajúca časť. Vo vyhovujúcej časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa už právoplatné.

Základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva

na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že tak základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (napr. II. ÚS 383/06).

Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Ak je toto konanie v rozpore s procesnými zásadami, porušuje ústavnoprávne princípy (napr. II. ÚS 85/06).

Podľa § 157 ods. 2 OSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Judikatúra tohto súdu ale nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

Rovnako sa vyjadril k povinnosti súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie aj Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze III. ÚS 119/03-30. Vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (IV. ÚS 115/03). Štruktúra práva na odôvodnenie je rámcovo upravená vo vyššie citovanom ustanovení.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nezodpovedá uvedeným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí uviedol, že z predložených listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že žalovaná sa dostala do debetu od 01. 05. 2009 vo výške nepovoleného zostatku 52,47 eura. Žalobca tento stav žalovanej oznámil listom z 31. 05. 2010 a súčasne týmto listom odstúpil od zmluvy. Podľa výpisu z účtu ku dňu 08. 06. 2010 činil jeho debetný zostatok už 75,79 eura a žalobca sa žalobou domáha zaplatenia tohto debetného zostatku. Keďže však napriek výzve súdu včas nešpecifikoval, z akých jednotlivých nárokov žalovaná pohľadávka pozostáva a špecifikáciu zaslal až po vyhlásení napadnutého rozhodnutia, súd na tieto dôkazy predložené až po rozhodnutí neprihliadal a mal preukázané, že odo dňa 01. 05. 2009 bol debetný zostatok 52,47 eura. Súd prvého stupňa však tento svoj záver dostatočne neodôvodnil, preto je jeho rozhodnutie pre nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Žalobca už s podaným návrhom predložil súdu zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, dodatok k zmluve o účte - bonus a výpis z účtu žalovanej zo dňa 08. 06. 2010, z ktorého vyplýva, že k 08. 06. 2010 došlo k vyrovnaniu zostatku zatv. účtu v sume 75,79 eura. K návrhu bol tiež pripojený návrh na vymáhanie pohľadávky zo dňa 28. 07. 2010, z ktorého vyplýva, že žalovaná má nevysporiadaný debetný zostatok vo výške 75,79 eura. Len z listu žalobcu zo dňa 31. 05. 2010 vyplýva, že aktuálna výška vykazovaného debetného zostatku žalovanej je 52,47 eura, avšak z rozhodnutia nie je zrejmé, prečo túto časť žalovanej sumy považoval súd za dostatočne špecifikovanú a žalovanú sumu nad túto sumu za špecifikovanú až po dôkazoch predložených po rozhodnutí súdu prvého stupňa, preto

je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v ďalšom konaní sa súd prvého stupňa bude opätovne zaoberať návrhom v tejto časti, pričom svoje rozhodnutie dostatočne odôvodní tak, aby bolo preskúmateľné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.